Nevoia de a călători s-a născut odată cu omul. Ştim că adevăraţii Adam şi Eva au trăit acum 4 milioane de ani, undeva prin Africa, de unde urmaşii lor s-au răspândit apoi în toată lumea. Ştim că noi, europenii de azi, am venit mai târziu, de undeva, din imensitatea Asiei. Strămoşii noştri ne-au transmis genetic o anumită bucurie a călătoriei, o anumită frenezie a cunoaşterii pe care, de-a lungul istoriei sale, umanitatea a simţit-o tot mai puternic. Imperiul lui Alexandru cel Mare, cruciadele, pelerinajele la locurile sfinte, călătoriile în interes comercial, expediţiile geografice, nu ar fi fost posibile dacă această moştenire ancestrală nu s-ar fi păstrat nealterată, undeva, în adâncul nostru.

Interesul cu care sunt privite persoanele care au călătorit mult nu poate fi egalat decât de nevoia instinctivă a comunităţilor de a arăta altora tot ce au ele mai bun şi mai frumos, demn de a fi păstrat în memoria călătorilor, şi de a putea fi transmis astfel şi altora. De-a lungul timpului, Ierusalimul, Mecca, Roma, Santiago de Compostela şi multe altele s-au constituit în adevărate destinaţii turistice.

Reclama turistică a existat dintotdeauna iar istoria arată că nimic nu era imposibil atunci când miza pusă în joc era atragerea turiştior şi a călătorilor.
În anul 1050 s-a înfiinţat la Ierusalim Ordinul Cavalerilor Ospitalieri cu scopul de a administra un spital pentru pelerinii din Ţara Sfântă. Astăzi numele complet este Suveranul Ordin Militar şi Ospitalier al Sfântului Ioan de Ierusalim, de Rhodos şi de Malta, sau, mai simplu, Ordinul Cavalerilor de Malta.
Ştim că, de pildă, în 1087, nişte marinari din Bari au furat din Orient moaştele sfântului Nicolae,

care vor face astfel ca oraşul lor sa devină un important loc de pelerinaj, şi, în consecinţă, un adevărat obiectiv turistic al timpului. În secolul al X-lea, abatele Odon de Cluny, beatificat de Biserica Catolică, a ”transferat" din basilica San Paolo Fuori le Mura din Roma la mănăstirea sa din Franţa cenuşa apostolilor Petru şi Pavel, pentru a le pune, chipurile, în siguranţă. Veneţienii, mai prudenţi, au preferat să ascundă moaştele apostolului Marcu într-un loc secret, lipsindu-se astfel de privilegiul ca oraşul lor să devină loc de pelerinaj.

Unii cunosc istoria scheletului fratelui Hidalgo, care se păstrează în Mexic, în vreo 20 de locuri diferite, şi au văzut chiar şi craniul lui Voltaire de când era copil!

Azi vorbim despre industria turismului de sejur sau de circuit, despre turismul de afaceri, turismul confesional, cultural, sportiv şi despre o sumedenie de alte feluri de turism, pentru că există tot atâtea feluri de turism câţi turişti există pe lume.

Pentru că nevoia, ca şi bucuria de a călători au un caracter puternic individualizat. Azi vorbim despre nenumăratele locaţii, răspândite în întrega lume, care îşi dispută prin volumul investiţiilor în infrastructura turismului şi în calitatea serviciilor, în subtila şi atât de generoasa cultură a ospitalităţii, privilegiul de a vă găzdui.

Despre miile de destinaţii care vă aşteaptă, gata să vă împărtăşească tot ce au ele mai memorabil, cu speranţa unei veşnice reîntoarceri.